

بهتان عملی ناجوانمردانه و گناهی بزرگ

بهتان چیست، معنی و مفهوم آن چه بوده و عواقب ناشی از آن چه می تواند باشد؟ متأسفانه این روزها در جامعه ورزش افرادی که توان مقابله با واقعیت ها از راه درست و رعایت منطق را ندارند برای سرپوش گذاشتن بر روی ضعف ها و رفتارهای غلط و آزار دهنده روی به بهتان آورده و دیگران را ناجوانمردانه مورد حمله قرار می دهند تا شاید بتوانند با توسل بر این روش ناپسند چند صباحی دیگر بر عمر ورزشی خود بیفزایند و به دلخواه از آن بهره برداری نمایند. ممکن است در دنیای ورزش باشند کسانی که از نظر کارهای اجرایی و انجام وظایف محوله به خوبی عمل نمایند ولی در مقابل آن، اخلاق را ببازند. اقدام غلط در رابطه با رفتار و مقابله با روش پهلوانانه مطمئن می تواند نقاط مثبت کارنامه این قبیل افراد را تحت تاثیر قرار بدهد.

بهتان دروغی محض و عملی به شدت ناجوانمردانه است که با آگاهی از نادرستی آن و از روی عمد به دیگری زده می شود. بهتان گناهی بزرگ، جنایتی ناروا، کاری قبیح و ستمی نابخشودنی است.

این عمل هم از سوی دین و هم از طرف عقل و وجدان مورد نکوهش قرار گرفته است. خداوند متعال در سوره نساء آیه 112 می فرماید: "هر کس کار خطا یا گناهی مرتکب شود سپس آن را به بی گناهی نسبت دهد، قطعاً بهتان و گناه آشکاری را بر دوش کشیده است."

بهتان می تواند پی آمدهای بسیار خطرناک و خانمانسوزی را در پی داشته باشد و پرهیز از آن همیشه مورد تاکید اسلام بوده است. این امر یعنی پرهیز از بهتان آنقدر دارای اهمیت است که قرآن کریم یکی از شرایط بیعت زنان با پیامبر مکرم اسلام را ترک بهتان و پرهیز از افترا قرار داده است. در سوره ممتحنه آیه 112 می فرماید: "چون این گناه در میان زنان بسیار رایج است، ترک آن از شرایط بیعت آنان قرار داده شده است."

امامان معصوم نیز در این ارتباط تاکید فراوان داشته اند و مردم را برای دوری جستن از این گناه بزرگ دعوت نموده اند. در جلد دوم کتابی کافی صفحه 266 آمده است که ابن ابی بگفور از امام صادق(ع) نقل می کند که حضرتش فرمودند: "هر کس مرد یا زن با ایمانی را به آنچه در او نیست بهتان بزند، خداوند (روز قیامت) او را در طینت خبال برانگیزد تا از عهده آنچه گفته است برآید."

وی می گوید: "طینت خبال" چیست؟ فرمودند: "چرک و خونی است که (در دوزخ) از زنان بدکاره خارج می شود".

امام هشتم شیعیان حضرت امام رضا(ع) به نقل از پدران بزرگوار خود از حضرت رسول مکرم اسلام پی آمد ناگوار بهتان در روز قیامت را چنین بازگو فرموده اند: "هر کس مرد یا زن مؤمنی را بهتان زند ، یا در باره او چیزی بگوید که در او نباشد ، خداوند در روز قیامت او را بر تلی از آتش قرار دهد تا از عهده آنچه گفته است بیرون آید". (عیون الاخبار جلد 2 صفحه 32).

متأسفانه کسانی که به بهتان روی می آورند در حرف مدعی ایمان و درستی و انسانیت می شوند . این قبیل افراد بهتر است به این فرمایش امام صادق(ع) توجه کنند که فرمود: "هنگامی که مؤمن برادر ایمانی خود را متهم می سازد، ایمان در دلش -همانند حل شدن نمک در آب- ذوب می گردد". (اصول کافی، جلد 2 صفحه 269).

کسانی که به این کار ناپسند برای رسیدن به اهداف و مقاصد شخصی دست می زنند باید بدانند که کار آنها می تواند الفت و محبت بین دوستان را از بین ببرد ، نفرت و دشمنی را جایگزین آن بکند و ممکن است اقدام نابخردانه آنها حاصلی را به دنبال داشته باشد که زخم ناشی از آن با هیچ گفته و عملی التیام نگیرد.

نا گفته پیداست که این دو روز دنیا و سیر کردن در رویای آن و فرمان راندن و در بخش کوچکی از اجتماع و جامعه مسؤول بودن ارزش مرتکب شدن به گناه بزرگی چون بهتان را نداشته و ندارد و اگر کسانی که مدعی هستند به درستی فکر کنند و اگر اعتقاد قلبی داشته باشند هیچوقت جرئت رفتن به طرف گناهان بزرگی چون بهتان را پیدا نخواهند کرد.